

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 24.

Eyvende Session.

14de Møde.

Løverdagen den 15de December.

(Fortsat.)

Tsberning (fortsat): Vi have her hørt Tale om, at man skulde lade enhver Mand arbejde med sine egne Hænder; men efter den Betydning, det nu vil faae, vil det kun naae derhentil at lade Skomageren sye Skoe og lade Snedkeren høyle Brædder uden at gjøre dette igjennem en Mester, men, som det lader, at Enkelte formene, ikke derhentil, at Skomageren, naar han ikke havde Skoe at sye, kunde bruge sine Hænder til at sye Sadelmagerarbejde — det er ikke i den Betydning, man kan opfatte Udtrykket at arbejde med sine egne Hænder (o. s. v.). Ja, naar det er Betydningen deraf, saa vil det være et umaadelig stort Fremmskridt, thi det vil være en Tilintetgjørelse af hele Svendeproven (o. s. v.). Ja, saasnart man siger: vi ville gaae ind paa en Foranstaltning, som tilintetgjør Svendeproven, saa siger jeg: lad os faae den; det vil snart vise sig, at der ikke derved er vundet paa anden Maade end theoretisk, og det Theoretiske, der er vundet derved, det er, at Svendeproven er tilintetgjort, og det er allerede et væsentligt Skridt. Naar man siger: der er en vis Tid paa Aaret, hvor Sadelmagerne have meget at bestille, og der er en anden Tid, hvor de kun have lidt at bestille, og dersom Skomagerne ligge ledige paa den Tid, Sadelmagerne have meget at bestille, saa kunne Skomagervendene arbejde for dem, saa siger jeg, at her enten er en Misforstaaelse af hvad der i Almindelighed forstaaes ved at arbejde med sine egne

Hænder, eller ogsaa er her gjort noget ganske Andet, gjort et meget mere indgribende Skridt. Dersom man ved at arbejde med sine egne Hænder forstaaer, at en Skomagervend kan søge Arbejde hos en Sadelmagermester, saa er dermed det hele Laugssystem kastet overende, og saa behøves der ikke mere, men forstaaer man derimod derved, at en enkelt Skomagervend paa den Tid, da Skomagervendene ikke have meget at bestille, og der derimod kan udføres meget Sadelmagerarbejde, kan fætte sig hen og gjøre dette, saa siger jeg, at man har kastet et aldeles forsængeligt Haab ud til ham. Et æret Medlem har her talt om Reparationsarbejde, og det er rigtigt, det kunne de udføre under saadanne Omstændigheder; hvor en Skomagervend ikke har Arbejde, kan han lappe Sadelmagerremme; det er ganske sikkert, men han kan ikke arbejde for nogen Mester, og her er det, den hele Allusion træder frem, saasnart man taler om den Fordeel, der skal vindes ved at lade Manden arbejde med sine egne Hænder i enhver Arbejdsgreen. Jeg maa ogsaa tilføje, at der selv med Reparationsarbejdet er forbundet en Handelsbedrift, thi der maa gives en vis Tid til at indsamle Arbejdet, til at betjene sine Kunder, til at tale med dem, til at erhverve dem. Tages den Tid bort fra det virkelige Haandarbejde, saa bliver der for lidt Tid tilbage til dette, til at det kan ernære sin Mand, og tages den Tid ikke bort, saa sidder den sluttige Mand, der arbejder med sine Hænder fra Morgen til Aften, Dagen efter med tomme Hænder, naar der ikke håndfæses viis er faldet Gen ned i hans Skjelder eller i hans Braa for at bringe ham noget Arbejde. Det er en aldeles naturlig Ting, at Mogle